

ment a les paraules sinò també a tota classe de sons.

Un toc de campana, el soroll dels autos, una nota musical, i tot quan fá remor té'l séu color corresponent.

¿Qui podrà negar la vivesa del color, que té una garrotada? Ningú.

Hi ha paraula que per sí sola té més colors que l'Arc de Sant Martí.

Això prové generalment de la persona que la pronúncia i molt especialment de la qu'escolta perquè aquesta és la que ha de semblar-li qui veu el color.

Per això hi ha individu que sent els colors però no pot fixar-los. A un d'aquets li feien preguntes encaminades a la averiguació dels colors que hi veia i tan aviat d'una mateixa paraula assegurava qu'era *blava com vermella*, fins qu'ell mateix va exclamar:

—Ja veurán, això és segons com i confórme, per exemple: la paraula *Cobro* si me la diuen a mi o jo dec dir-la a n'algú, hi trovo un color tant diferent, com de un *tó castanya* a 'la de *blau de cel*.

* * *

En cambi hi han algunes paraules en quin colors'hi está bastant d'acort. Una d'elles és la paraula *Plata* en la que domina la conformitat de que té un color indefinit, un color que's pert de vista.

També s'ha observat—i això si que ja és molt observat—que un dels colors que més dominen és el *color de gos com fuig*.

Hi ha quí veu colors en les hores del dia, en els dies de la setmana i en els mesos de l'any.

Aquest cas s'ha observat en molts individus si bé amb alguna curiosa variant.

Veuen? el color *rosa* els uns l'apliquen al dissabte i en cambi altres individus l'apliquen a l'últim dia del més.

Però hi ha que malfiar-se dels tals: són mals subjectes (ei, s'entén per aquesta classe d'experiments), perquè s'ha deduït que

si trobaven aquest dia de color de *rosa* consisteix en que per ells és el dia de cobro.

Cal deixarlos i buscar individus que tinguin més fixesa de colors.

* * *

Poden trovar-se també en carrossos en que l'individu no estigui prou al tanto dels colors i'ls passi el que va succeir-li a un aficionat a aquesta classe d'experiments amb el porter de la escala de casa seva. Amb tota bona fé, després de posar-lo un xic al corrent, va preguntar-li:

—¿Quin color hi troveu en la paraula *Amor*?

—Color de pega de sabater!—va contestar amb mal humor.

Després va sapiguer-se que havia sorprès a la seva dòna fent-se l'ullet amb un ataconador del veïnat.

Això son decepcions que un hom ha de soportar en bé de la ciència a que's dedica.

Perqué ont aniríem a parar si per un desaire semblant, un hom se desanimés?

Algo d'això debia succeir li a un, que per cert val la pena de apuntar-lo com a últim dels presents casos pràctics.

Era un afiliat a la nova escola, que al cap d'un quant temps de haver estat d'ali que d'ali en busca d'averiguacions, si bé amb poca fortuna, aquest dia al demanar-li datos un séu colega, li va contestar:

—Mira, noi, ho he deixat corre perquè veig que a més de no recullir-ne cap profit, acabaria per tornar-m'hi *negre*.

J. XIMENO PLANAS

Mohiment de forasters

Havem arribat al moment en que les entrades son tant nombroses que al cronista li és impossible anar-les registrant. Es quan més li precisa l'auxili de tot hom per a complimentar mitjanament aquest comés, i és quan menys el trova. Els pocs de bona voluntat que altres setmanes li facilitan llistes de noms, en arribar aquesta època s'escusan no tenir temps per les seves moltes ocupacions:

Podém donar conte de: D. Agustí Rovira; D. Salvi Tort Benisem (Palma de Mallorca); D. Albert Gustan Riera; Don Josep Verdager Prat; D. Josep Sevane; D. Domingo Blanqué; D. Salvador Pujol Rocabayera; D. Lluís Nicolau Vilá (Calella); D. Joan Bassas Parés; D. Josep Escoda Codé; D.ª Josefa M.ª Forn Gelabert; D.ª Milaore Prurzum; D. Feliu Griera Crespi (Sabadell); D. Frederio Ribas Farrés; D. Narcís Pey Genís (Figueras); Srs. Lázaro López.

A tots se'ls desitja bona estada i que se n'enduguin salut i bons records.

X.

Els Esports

FUTBOL

Baix les ordres del referee Sr. Durrell s'alinearen els jugadors de següent manera:

C. D. Hilarienc: Rovira; Artola, Solé; Moltó. Pujol, Esteve; Gubau II, Portas, Domenech, Picoñol; Mari.

F. C. Tordera: Burrell; Matas, Puig; Sagrera, Verdura, Coinas; Bohigas, Caimel, Tresserras, Sensat, Fàbregas.

Son les 5 hores 45 minuts, sortejant el camp afavorin als locals. Gran arrencada del Hilarienc, acabant amb xut que salva el porter.

Corner contra el Tordera que tira l'extrem a fora. Càstic dels locals amb un Free-kik, a kik. Arrencada del mitg centre local, que xuta i que salta el porter desviant-la a corner.

Pase del mitg centre del Tordera, arrencada del devanter centre, que salva la defença dels locals.

Joc estacionat a mitg del camp, durant curs moments.

Combinació de la línia devantera dels Hilariencs, pase al devanter centre que amb un xut ras, es marca el primer goal de la tarda.

Corner contra el Tordera que salva de volea el defença dret. Combinació de la línia devantera, que acaba amb orssi del extrem dret. Altre corner contra el Tordera que tira en Mari, que salva la defensa.

Es nota alguna jogada força bonica per part del Tordera, siguent anulada per falta de conjunt.

Domini acentuat dels locals.

Pase al extrem dret, que corre amb el balón a la línia, i centre, remat del devanter centre, que para el porter.

Es forma una melee davant la porta del Tordera que amb un remate para a gol.

Pase del mitg centre dels locals al interior dret completament desmarcat, que d'un xut ras s'acaba amb el tercer goal.

Mans d'en Pujol, i amb una jogada de poca importancia s'acaba la primera part.